

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] o návrhu ministra spravodlivosti na ústnom pojednávaní dňa 18. februára 2005 rozhodol

t a k t o :

Sudkyňa Okresného súdu Stará Ľubovňa JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] sa podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a noviel (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch v znení účinnom do 31. 10. 2003, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe, že

- na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č k. 3 C 441/99-55 zo dňa 6. 4. 2000, ktorým súd zaviazal odporcu [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], právne zast. JUDr. [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] advokátom Advokátskej kancelárie v [REDAKOVANÉ] zaplatiť navrhovateľovi zast. JUDr. [REDAKOVANÉ] právnikom, PO BOX [REDAKOVANÉ] sumu 12 486 000,- Sk istiny, sumu 70 440,- Sk z titulu nákladov na právne zastúpenie navrhovateľa na účet právneho zástupcu JUDr. [REDAKOVANÉ] a sumu 100 000,- Sk na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa z titulu náhrady trov konania – súdneho poplatku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 5. 2000 a vykonateľnosť dňa 20. 5. 2000, na základe žiadosti o udelenie poverenia JUDr. [REDAKOVANÉ] súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu [REDAKOVANÉ], ktorý požiadal 1. 10. 2001 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného Advokátskou kanceláriou JUDr. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci oprávneného [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného

JUDr. [REDAKOVANÉ], advokát, Advokátska kancelária JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ] odštepny závod [REDAKOVANÉ] vydala dňa 19. 10. 2001 poverenie č. 5710 004923*, ktorým súd poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. [REDAKOVANÉ], pričom z originálu poverenia založenom v spise vedenom na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] pod č. k. 5 Er 824/01 na čísle listu 14 vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávneného [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. [REDAKOVANÉ], advokát proti povinnému [REDAKOVANÉ], odštepny závod [REDAKOVANÉ] na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 12 486 000,- Sk a trovy predchádzajúceho konania 70 440,- Sk,

a následne na základe námietok [REDAKOVANÉ] proti exekúcii č. EX 364/2001-6 z 5. 11. 2001, predložených [REDAKOVANÉ] odštepny závod, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] Exekútorškému úradu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] dňa 26. 11. 2001, ktoré tento súdny exekútor predložil Okresnému súdu Stará Ľubovňa na rozhodnutie dňa 14. 12. 2001, vydala dňa 21. 1. 2003 uznesenie č. k. 5 Er 824/01-46, ktorým v exekučnej veci oprávneného [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zast. JUDr. [REDAKOVANÉ], advokátom Advokátskej kancelárie [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ], odštepny závod [REDAKOVANÉ] v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. [REDAKOVANÉ] sp. zn. EX 364/2001 o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 21. 11. 2001 súd rozhodol tak, že ich zamietla, z čoho vyplýva,

- že konala v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41). Prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu, ako aj ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, keďže napriek tomu, že bol rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom, vydala poverenie a žiadosť o udelenie poverenia nezamietla, následne sa dôsledne nezaoberala opodstatnenosťou námietok povinného, tieto zamietla napriek tomu, že povinný v námietkach proti exekúcii uviedol zákonný

dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a pre ktorý je exekúcia neprípustná a to že povinnosť na neho z exekučného titulu neprešla a teda v označenom konaní konala, je v zrejmom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 14. apríla 2004 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu Stará Ľubovňa JUDr. [REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť konaním uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia. Z dôvodov návrhu vyplynulo, že sudkyňa konala v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď vydala dňa 19.10.2001 poverenie pre súdneho exekútora JUDr. [REDAKOVANÉ] vo veci sp.zn. Ex 364/2001 na základe žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni, sp.zn. 3C 441/99 – 55 zo dňa 6.4.2000 vo veci sp.zn. 5 Er 824/01 pre oprávneného [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ] hoci na tohto povinného neprešla povinnosť z exekučného titulu a tým bol podľa tvrdenia navrhovateľa rozpor skutkový a právny medzi žiadosťou a udelením poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom; mala preto žiadosť o vydanie poverenia zamietnuť, a poverenie nevydať. Následne sa nedôsledne zaoberala opodstatnenosťou námietok povinného, keď tieto zamietla, hoci povinný uviedol zákonný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať, a pre ktorý je exekúcia neprípustná. Vzhľadom na to, že na povinného neprešla povinnosť z exekučného titulu, mala vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie mala zastaviť. Konanie sudkyne, ktoré bolo v zrejmom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm.g/ Exekučného poriadku podľa navrhovateľa naplnilo pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, pričom toto konanie spôsobilo obzvlášť závažný následok, spočívajúci v tom, že na základe poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor JUDr. [REDAKOVANÉ] vydal upovedomenie na začatie exekúcie, ktorým uložil povinnému zaplatiť pohľadávku a jej príslušenstvo a trovy exekúcie, a súčasne dňa 5.11.2001 vydal príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a dňa 28.1.2003 príkaz na začatie exekúcie, usmernenie, ktorým prikázal [REDAKOVANÉ] pobočka [REDAKOVANÉ] – mesto vyplatiť pohľadávkové príslušenstvo oprávnenému po doručení exekučného príkazu. Dňa 3.2.2003 súdny exekútor vydal exekučný príkaz, ktorým banke prikázal odpísať pohľadávku 12 486 000,- Sk a jej príslušenstvo 1 210 444,-Sk z účtov povinného. V návrhu uviedol výklad predpisov občianskeho práva hmotného, ktorým dôvodil, že neprešlo právo

rozsudku č.k. 3 C 441/99 – 55 Okresného súdu v Starej Ľubovni na povinného [REDAKOVANÉ]. Sudkyňa svojím postupom v predmetnej exekučnej veci a rozhodnutiami, ktoré vydala a ktoré zjavne nemajú oporu v právnom poriadku, konala v zjavnom rozpore s platnými právnymi predpismi a zavinene nespĺnila ako aj porušila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú príslušné ustanovenia Exekučného poriadku. Navrhovateľ poukázal aj na nesvedomitosť konania sudkyne, na mieru závažnosti ako aj na závažný následok, ktorý z jej konania nastal. Za toto konanie navrhol sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] uložiť disciplinárne opatrenie a to preloženie na iný súd, toho istého stupňa.

Sudkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že sa necíti byť vinná zo spáchania disciplinárneho previnenia ako jej je kladené za vinu. Tvrdila, že po preskúmaní návrhu na vydanie exekúcie, žiadosti o vydanie poverenia a oboznámenia sa s celým spisom 3 C 441/99, preštudovania príslušných právnych predpisov hmotného práva, nezistila rozpor medzi návrhom na vykonanie exekúcie, žiadosťou o vydanie poverenia a zákonom, preto dala pokyn na preradenie spisu z registra Nr do registra Er a vydala poverenie pre súdneho exekútora. Riadila sa pritom úvahou, že exekučné konanie sa začína len na návrh, súd je týmto návrhom viazaný. Návrh na vydanie exekúcie bol odôvodnený tak, že z exekučného titulu – právoplatného a vykonateľného rozsudku č.k. 3 C 441/99 – 55 Okresného súdu v Starej Ľubovni prešla povinnosť nahradiť škodu poškodenému – oprávnenému [REDAKOVANÉ] na žalovaného (poisteného) [REDAKOVANÉ] na [REDAKOVANÉ], podľa § 3 ods. 1 vyhlášky 423/1991 Zb. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1,3,4 Exekučného poriadku označil ako povinného [REDAKOVANÉ], pretože podľa § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky vyplýva právo vodiča – poisteného [REDAKOVANÉ], aby poisťovňa za neho nahradila škodu a povinnosť poisťovne uhradiť túto škodu za vodiča (poisteného), z dôvodu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu. Zo základného civilného spisu sp.zn. 3 C 441/99 zistila, že žalovaný [REDAKOVANÉ] spôsobil škodu pri dopravnej nehode, vzťahovalo sa preto na neho zákonné poistenie zodpovednosti za škodu. Prechod povinnosti nahradiť škodu za žalovaného poisťovňou podľa názoru sudkyne vyplýva priamo z právneho predpisu – § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky. Dátum právoplatnosti rozsudku 16.5.2000 sa považuje za vznik poistnej udalosti podľa § 3 ods. 3 citovanej vyhlášky. V dôsledku poistnej udalosti povinnému [REDAKOVANÉ] vzniklo právo, aby poisťovňa za neho nahradila škodu poškodenému a tomuto právo povinného zodpovedá vznik povinnosti poisťovne túto škodu za povinného uhradiť poškodenému podľa § 9 ods. 1 citovanej vyhlášky do 15 dní po obdržaní právoplatného rozsudku. Poukázala na to, že u poškodeného išlo o trvalé následky poškodenia zdravia, ktoré boli dokumentované znaleckými posudkami. Pred podaním žaloby na súd poisťovňa písomne

